

מסורת הש"ס

(א) נכודות מ. ע"ש.
(ב) שבת פד: קמז: ע"י.
(ג) שבת סה. קמז: ד. נ"ל
לעזר. (ה) נ"ל לעזר.
(ו) ע"י מהרש"א, ו. יתחם
מ"י בדוליס.

הגהות הב"ח

(א) נח' דלחם שמואל חלת
תרומה בחוצה לארץ:
(ב) רש"י ד"ה חלת
תרומה חלה: (ג) ד"ה אין
מוליכין וכו' וטעמא דכ"ש
דאסרי מפרש בגמרא
ואע"פ שהוא כ"ל:
(ד) חום' ד"ה גלגל וכו'
והכי ליחא בירושלמי כ"ל
ותיבת נמי נחחק:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה והאמר רב
יהודה אמר רב וכו' דרב
חנן פליג עליה. ע"י ככ"מ
דף מז ע"ג תוס' ד"ה פרי
נמי:

לעזי רש"י

טורטייל, עוגה עגולה.

מוסף רש"י

כל מקום שאסרו
הכמים מפני מראית
העין. שלא יתשדו
באסור. (שבת סד:) דבר
המותר ויבארו מפי
מלאים העין שהוראו
חושבו דבר עבירה (ע"פ
י"ב.) אפילו בחדרי
חדרים אסור. נמקם
שמן אדם רואה אפרו
(שם.) שוטחן בחמה.
ליטען. אבל לא כנגד
העם. יתשדו שנקם
(שבת סח:.)

נגלג עיסה מערב י"ט מפרש ממה חלסה ב"ט. ואפי' דמן לקמן (דף ע"ג) אלו הן תשום שבות אין מנצחין תימזום ומעשרות ב"ט. ואי נהא תכרומת דגן דמיא שיהי יכול להפרישה מערב י"ט אצלו הרי מפרש שא' גזרז על תרומת עיסה ששרי מותר לגלגה ב"ט. ולאפומה כדי לאכול פת חמה:

אין מפרש הסנה. דלא התירו להפריש מלה אלא בעיקר שנתגלגלה בייט אכל זו היה לו להפריש מעד בייט כתרומה דגן ופירות: וכן חלם [חל]. חלה טורטי"ל. חלה שמרמין מן העיקר שבחולה לארץ הואיל ואינה מן התורה דקיימא לן בקדושין (דף לו:) כל מלוא חלה צפירות הגדלים להצניח ארץ טובה אלא חלה צדק: אור"ל והולך. כל הפה ומשיר כדי חלה ומפרישה בחרוזה. אלאה הפרשה שאל לעורך היא ולא היום הפרשה והמפריש בייט אינו כמתקן דלפתר דהפאר הגבנה תרומה דגורר דה דבן מפני שנראה כמתקן: מי לא מודה שמואל. אע"פ שאינו צריך להפריש שום קרב עליה שם שחל עליה שם חלה ואסורה לזרים חלל מן תרומה עליה ואימה צללה אין מנדיהן תרומות ומעשרות בייט: מתני' אין מוליכין אם הסולם. ק"ד"י מולם המיוחד לכן ויכר שהוא שזיב וטעמא דכ"ש (וכי מפריש בגמרא דלפרי ואע"פ שהוא צא ליעול נחלות משמח י"ט: מחלון לחלון. בנאותו שזיב עצמו שכן דרך שזיב להיות בו מחלות הקרבן קן לכל זוג וזג וחלון לכל קו וקו: גמ' הרוסא. שזיב מוליכין אומר להטיח גגו הוא הרי הוא עומד

מלאכה ביום טוב: להטיט. שהיו עומין גגותיהן בטיט לפי שלל
היו משופעין אלל עשויין כמין קרקע עליה ומשתממין בהן לפיכך שחין
אותן ומשפיעין עליה ללל הכתלים שהובו ממימי: **שוכבו מוכים עליו.** שוכבו
אל כולם מוכים שהיו ניכר שהובו שחין: **מוסר.** שהרי אל
מסר רואהו: **והאמר רב יהודה אמר רב כו'.** וקשיא דרב אדרב
הנה: **והא"ר** דרב אמורא הוא מקשי מיהי מפני שרבן כל בני
הגולה הם בדורו חון משמואל: **תנאי היא.** איכא תנא דקאי
בטוהי: **שטותן בתחמ.** מי משברו כליו דרבך בני גמשים שטותן
בחמה והן נגבין מאליתן: **אבל לא כנגד העס.** שלא יאמרו בכסן
שבת. אלמלא מידי דמשום מריית העין מותר בתקום נעט: **לימא**
רב יוחנן כ"כ"ה. לרב חן קרין דאקוי לה דיתא ללל דבר"ה אררי
דאמר היחיד שרו א"כ לרב חן דר דלמח לל מקום שאכרו כי
דלמח כ"כ"ה בתמי' הא ודאי לא שביק ד"ה ועבד כ"כ"ה ועל כרחך
לית הלל אפי' ברשות הדיבס מותר משום דשוכבו מוכים עליו ד"ה
דבר"ה אקור וברשות היחיד שרי לא הוא אמר רב להא שמעתא: **תנאי**
היא. כלומר אמר לך רב חן ודאי רב סביר דיתא ללל חלילי
ד"ה שרו ופליג עלי ואנא דאמרי כי האי תנא דלמח שטותן בחמה
לית ליה דרב והואו תנא מוקי עין הלל כוהמי ללל המורו אלל
ברשות היחיד ורבי אבהו ור"ש דקברא להו ככר מוקמי שריותא
דיתא הלל דמתמחין ואפי' בר"ה ד"ק אכריה שוכבו מוכים עליו ור"ש
לית להו שוכבו מוכים עליו ואמרי אפי' בחדרי חדרים. י"מ דלרב קא פריך
ואמר קר רב תנאי היא ולאו מתלמא היא דתמי' רובימיה דרבא אליעזר
ור' שמעון בתקום בית הלל הא ד"ש נמי טובא הוו ואין לרבא כמותן:
מתמחין

מ"מ פריך שפיר כיון דרב גדול היה בדורו וראש ישיבה לישראל
פרש"י ומקשה דרב חנן דמוקי דביה אלא לית להו דרב וצריכיה
רב אל יאמר הכי דלא כהכחא אלא יאמר דרב שו אלא
רב חנן אלא לך אין הכי נמי דרב קבר דביה הלא שור צריכיה
מנא מוקי לה בית הלל כותיה דלא המירו אלא צרשות היחיד וי'
קצירא לי כהני מחא ולא נראה דמאי אולמיהו דרבי אליעזר ור"ש

ביצה פרק ראשון ביצה

פ.

לגלגל עיניה מערב י"ט מפריש חלה ב"ט. פש"י דלע"ג דל"ן מגביהין תרומות ומעשרות ב"ט והא נמי כתרומת גורן דמיא שהוא היה יכול להפריש מע"ט דהא מאתמול התחיל ומנה להפריש דתנן (חלה פ"ג) מאיתמי חיוב חלה משגלגל אפילו הכי

מפרישין לה שלא יזורו על תרומה
עיסה שהרי מותר לגלגל וז"ל ולאפות
כדי לאכול פת חמה וז"ל מותר
להפריש ממנה חלה כיון שצ"ע נלושה
א"כ לא היה הפרשת חלה בכלל
איסור הגזירה תרומה ואפי' כשגלגלה
מבעדו יום ע"י דלפי הירושלמי
ניחא דקמרי' שלא גמר הלימה
מעיי"ט ואע"ג דסוף סוף היה יכול
להפריש מבעדו יום משעת גלגול
מכל מקום אחר שנגמרה הלישה ביו"ט
היה ליה כוליו נעשית כח הלישה
בזה"ש שגדלוהי שלא להפריש חלה
עד גמר הלישה ולעולם הפרשת
חלה היו בכלל הגזירה תרומה היכא
דהיה לו להפריש מתאמול אבל לא
מזי' לזמיר דלכסי מחלק בין כסוי
משום דגבי כסוי לא ממנע משמחת
מזי' דאין הכסוי מעכב האכילה אבל
הפרשת חלה מעכב אכילה דזה אינו
דקאמר מ"י הכא בחזנה לארץ דקאמר
בסמוך וז"ל ואלך ואתרץ כסוי' מפרש
דמשמע דליכא מאן דפליג כזה
ונחזקתא מ"י דטעמא דרבה דמיי' כיון
בחזנה לארץ לא מחזי כמחקן כיון
שגלגלו היה יוכל לאכול אבל צאי'
מזדה רבה ואין גראה דמשמע
בסמוך דלא שייך כלל לומר זה הטעם
דקאמר מי לא מזדה שמואל שאס'
קרי וכו' א"כ כיון דשם חלה עליה
מחזי כמחקן ומשמע לפי הלשון

דסברא וו פשוטה ולכן נראה עיקר דפיו לעיל דלפי ב"א מחיר רבה ואברה דשמואל הכר דלפי בחז"ל ומדע דהא ודאי ירושלמי מיירי ב"א אפילו הכי קא אכל אלא היכא דלג אכל ערס שאל דהיינו גלגל ומראה דהלכה דכרס דהוא במראה ודוקא גלגל שאל נגמרה לישתה לגמרי דאי נגמרה לגמרי אפילו רבה מודה דלפין מפרשין אותה ב"ט והכי (ו) גמי יאחא ירושלמי כל הלג עסקה מע"ט אין מפרשין חלתה ב"ט יאחאמר לשן אין ערס כל עסקה דוקא לש נגמרה מערב ב"ט אין מפרשין אכל ערס כל דלא נגמרה הלישה מערב ב"ט מפרש והכא גמי מיירי בגלגל שהוא כחו ערס והיכא דשאל דהא מפרש מן הפת מע"ט ק"ל חלתה ב"ט אכל והולך ומפרש אלא ו"כ ישייר מן הפת מכל אחד ואחד ואוכל האחר ואחרי פירש חלה ולרין שפאז גדולה כדי שיהיה לה הכירא אחר הפרשה דכתיב (נבחרה טו) ראשית דבעינן שיהיו שריה יערינן והיכא דהא עריבה מלחא עיקה מערב ב"ט ושאל ולחא מפרש חלה מערב ב"ט ישייר פתא חלת בשביל עד למחר מפני שגבול האחר אכל במזאת עבר הפת אלא שמה ולחא מפרש ב"ט ישייר מכל אחת ואחת מפני שגבולן כל אחת ואחת בפני עצמה ולמחר ירוח כל החמיצות ככל אחד ואחד ומזמן לחלה יעריש מן כולם אחת ומיהו כל יראה לעשות דבר כל יראה מנה אחת ויחפה אותה וירפס ויעריש (ומלחא עלן) כל החמירות אגב אותה מפני שחייבה כל עשוי: **אין** טו"כ"ג האו"ם. סימנה אפי' הכין אותם מאתמול מ"מ אית דהו משום דיהא דלמחרין לקמן (דף דה) הלז ויני שובן (וינוי עליה) יחיד וי"ל דמיייר בטקטס שאל פרחו: **והאמר** רב יהודה אמר רב. אף על גב דרביה היה אומר:

מאשמואל אין סגרה * דרש חנן פליג עליה: **ורב** בבית שמאי.
בבית הלל אסור ואפילו ב"ה אסרי וברשות היחיד סרי (ואלדרכה)
ב"ה דברה"ה דשוכרי מוכים צ"ה ודלא כוותן ומשני תנאי א"ר כלומר
גוי עליו ואלא דלמרי מ"ה הווא מנא דשטקון דלית ליה דרש והווא
דלרב קא פריך ואמר לך רב תנאי היא דסבירא להו כד"ש ואלא
יניצית הלל הא ד"ש טובא תנאי הוו ואע"פ כן אין הלכה ממנו:

רחצם, וְיִלְעָזוּ וְיִשְׁמְעוּ אוֹס

עין משפט
נר מצוה

סד א מרי פ"ג מהלי
 יו"ט הלכה ח קמג
 לזרון פ"ג טושי"ע א"ח פ"י
 תקן טעק"ז:
סה ב מ"י פ"ה מהלכות
 נזירים הלכה יג
 טושי"ע י"ד פ"י שגג:
סו ג ד מ"י פ"ה מהלי
 יו"ט הלכה ד טושי"ע:
 א"ח פ"י תקין טעק"ד:
סז ה מ"י פ"ב
 מהלכות שבת ה"ל כ
 ופ"ה מהלכות יו"ט שס
 קמג לזרון פ"ג טושי"ע א"ח
 פ"י שא טעק"מנה:

רבינו חננאל

[illegible]

(א) דבר רבינו סהא דאמר ואקשינן תאי אלישא נתרם דברהיי פליגי אבל כהה"ר דגרי הכל אסור, כו' ע"י רבינו הוא ה"מ שגרשיי ותוס'.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones